

בש"פ 7818/17 - שחר בגדי, שלמה בגדי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7818/17

כבד השופט נ' הנדל

לפני:

- העוררים:
1. שחר בגדי
2. שלמה בגדי

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בחיפה מיום
5.9.2017 במ"ת 47065-07-17 שניתנה על ידי כבוד
השופט א' פורת

תאריך הישיבה: ד' בחשוון התשע"ח (24.10.2017)

בשם העוררים:עו"ד ד"ר ינון הימן; עו"ד רונן חליוה

עו"ד אביעד חייט

בשם המשיב:עו"ד ד"ר ערן בר

החלטה

עמוד 1

1. מונח בפניו ערך על החלטת בית המשפט המחויז ב חיפה (מ"ת 17-01-46964, כבוד השופט א' פורת) בגדירה העוררים נעצרו עד לשום ההליכים המשפטיים נגדם. אומר כבר עתה כי תיק זה אינו פשוט, אבלណה כי הפתרון לערכו הגעתו הינו מתבקש.

ברקע, כתבי אישום שהוגשו נגד ארבעה מעורבים בעבירות סמים. עבירות הסמים חמורות. הן קשורות רכישה ויבוא של סמים מסוכנים בכמות מרשימה, וכן החזקה והפצה של הסמים המסוכנים. כנגד המעורבים הוגשו שני כתבי אישום בנפרד. כתב אישום אחד הוגש נגד שני העוררים ואחר (להלן: האדם הנוסף), וכותב אישום שני הוגש נגד מעורב אחר, המכונה דידסון. העבירות בהן מואשמים העוררים חמורות בהשוואה להיקף העבירות שבhan מואשם האדם הנוסף. נראה כי מוסכם כי אין מקום לעורך השוואה בין מצבו של האדם הנוסף לבין מצבם של העוררים. כבוד הטיעון של הסניגור מופנה, אם כן, נגד המעורב הרביעי, דידסון.

נגד דידסון הוגש כתב אישום המיחס לו ביצוע עבירות של קשרית קשור לפשע, רכישה ויבוא סמים, החזקת סם מסוכן, הפצת חומר מסוכן ונסיון לבצע עבירות אלה. דידסון שוחרר ממעצר אחר סורג ובריח למעצר באיזוק אלקטרוני. הסניגור טוען כי דידסון הוא הרוח החיה בפרשה וכי חלקו עולה אף על חלקם של העוררים כאן. בא כוח המדינה טען מנגד כי אין לעורך השוואה בין העוררים לבין דידסון שכן ברור כי חלקם של הראשונים חמור בצורה משמעותית מחלוקת של דידסון. בכך הוא مستمر על קביעת בית המשפט המחויז בעניינו של דידסון בגיןibus למשאי והיקף פעילותו.

2. הסניגור טוען באופן זהיר. הוא הולא סימני שאלה לגבי המסקנה הריאיתית אך נמנע מלטעון שאין ראיותلقאה להביסוס האשמה. אם זהו המצב - דהיינו ישן ראיותلقאה, ואוסיף כי בית המשפט המחויז nimak מסקנה זו בפирוט - ניתן לקבוע כי עצמת המ證ונות מצדיקה את מעצרם של העוררים. אלא שהסניגור משליך את יבבו על הטענה שבית המשפט המחויז לא שקל כל חלופה בעניינים של העוררים ואף לא הזמין תסוקיר, בנגד להenthalות ההליכים בעניינו של דידסון. לכך יש להוסיף כי בית משפט קמא, שדן בעניינים של העוררים, נתן החלטתו בטרם ניתנה ההחלטה בעניינו של דידסון. יושם אל לב כי בקשת הסניגור אינה להורות על שחרורם של העוררים ממעצר, אלא הבקשה הינה כי התקיק יוחזר לבית המשפט המחויז על מנת שיזמן תסוקיר מעצר.

בנסיבות אלה סבורני, גם כדי לשמור על כללי דין, כי אכן יש מקום להורות לבית משפט המחויז לקיים דיון בעניינים של העוררים, אם כי במתווה שונה מזה שהוצע על ידם. בל נוכח כי בשל הסיבות שצינו, למעשה לא הייתה אפשרות להתייחס בחילטה בעניינים של העוררים לתוכאת השחרור באיזוק אלקטרוני של דידסון. ודוקן, אינני קובע עד מה לגופו בעניין זה, דהיינו האם יש להזמין תסוקיר או לשנות את התוצאה אליה הגיע בית המשפט המחויז. אלא, הדגש הוא כי על השתלשות ההליכים כאן ראוי לקיים דיון נוסף.

3. סוף דבר, הערכ מתקבל באופן הבא:

א. בית המשפט המחויז יקבע את העניין לדין נוסף.

ב. הסניגור יהיה רשאי להציג חלופת מעצר, לבקש הזמנת תסוקיר מעצר, וכן להתייחס לטענה כי אם

דיידסן שוחרר למשך באיזוק אלקטרוני, אך ראוי לעשות גם בעניינים של העוררים.

ג. כמובן טענות התביעה בעניין זה שמורות לה.

ניתנה היום, ה' בחשוון התשע"ח (25.10.2017).

שפט